СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА и ПОЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ на „СОЛИД ПРОПЪРТИС“ ООД

Счетоводната политика се съставя в изпълнение разпоредбите на НСС 1 "Представяне на финансови отчети". Настоящата счетоводна политика осигурява прилагането на единна методология и организация на счетоводството на дружеството. С прилагането на така разработената и оповестената счетоводна политика се цели да се създаде такава вътрешна организация на счетоводната дейност, при която получаваната счетоводна информация следва да представя вярно и честно имущественото и финансово състояние и паричните потоци в счетоводните документи на предприятието и в годишния финансов отчет в съответствие с всички изисквания на действащото счетоводно законодателство.

Съществуващата счетоводната система за счетоводното отразяване на регламентираната и стопанската дейност осигурява стриктно спазване на изискванията, залегнали в чл. 9 ал.1 и ал.2 от Закона за счетоводството (ЗСч).

Основа за разработване на счетоводната политика са Закона за счетоводството и приложимите Национални Счетоводни Стандарти.

I. Форма на счетоводството

Възприета е автоматизирана обработка на счетоводната информация.

Прилаганата форма на счетоводство напълно осигурява спазване на изискванията на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗСч,

1. Съставяне на първични счетоводни документи

Първичните счетоводни документи се съставят в съответствие с чл.7 от ЗСч.

Основание за записвания по счетоводните сметки са първичните и вторичните счетоводни документи, съставени в съответствие с изискванията на чл.7 от ЗСч.

2. Счетоводни принципи

В счетоводната дейност се прилагат следните счетоводни принципи, залегнали в чл.4 ал. 1 и 2 от ЗСч и НСС 1:

а/ Текущо начисляване

Дружеството изготвя финансовия си отчет, с изключение на отчета за паричния поток на базата на принципа на текущо начисляване, според който операциите и събитията, както и приходът от тях се отразяват в счетоводните регистри в хронологичен ред като се спазват изискванията за всеобхватност и достоверност. Приходите се включват във финансовия отчет към момента на възникването им, а не при плащането на парични средства или техни еквиваленти, а разходите се признават на базата на връзката им с приходите. Основен счетоводен стандарт, който използва дружеството е НСС 11 - Договори за строителство. Дружеството признава своите приходи и разходи по строителни обекти и договори, при окончателното завършване на строително-монтажните работи.

б/ Действащо предприятие

При изготвянето на финансовите отчети ако са известни данни, които водят до несигурност относно възможността дружеството да продължи своята дейност, тези данни се оповестяват.

в/ Предпазливост

Дружеството оценява и отчита предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат.

г/ Съпостави мост между приходи и разходи

Приходите се отразяват за периода през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

д/ Предимство на съдържанието пред формата

Дружеството отразява счетоводно сделките и събитията съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

е/Последователност на предоставянето

Класификацията на статиите във финансовия отчет се запазва през следващите периоди освен в случаите на настъпила значителна промяна в дейността на дружеството или е наложена такава с нормативен акт.

ж/ Същественост

Във финансовия отчет всяка съществена статия се представя отделно, а несъществените суми се обединяват със суми от подобен характер или функции, ако те не се нуждаят от отделно представяне. Информацията е съществена, ако нейното неоповестяване би оказало влияние при вземането на стопански решения от потребителите й.

3. Изисквания към счетоводната информацията

Прилагат се следните изисквания към информацията, представена в годишния счетоводен отчет:

а/Разбираемост

б/Уместност

в/Надеждност

г/ Сравнимост

д/ Независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс.

II. Оценка на активите и пасивите

1. Оценъчна политика

Активите и пасивите при придобиването им или при възникването се оценяват по историческата им цена. Формирането на цената става при спазване разпоредбите на чл. 13 от ЗСч и приложимите счетоводни стандарти.

Активите се оценяват по цена на придобиване, формирана от:

а/покупната цена, транспортните разходи, такси, мита, хонорари, разходи по монтаж и други, свързани с доставката разходи;

б/себестойност при собствено производство;

в/справедливата им цена при безвъзмездно получаване, излишък и др.

Пасивите се записват по стойността им в момента на възникване.

Валутните активи и пасиви и операции се оценяват в левова равностойност по централния курс към датата на възникването им.

2. Дълготрайни материални активи (ДМА)

Активите се признават за дълготрайни материални активи, ако отговарят на следните условия:

- отговарят на определението на ДМА в т.2 от НСС 1 б ДМА
- стойността на актива може надеждно да се изчисли
- очаква се икономическа изгода, свързана с актива
- цената на придобиване на актива е над 700 (седемстотин) лева

При придобиване на ДМА, чиято характеристика липсва в така оповестената класификация, то се създава допълнителна подгрупа, съответстваща на характеристиката на новопридобития актив.

След първоначалното признаване като актив всеки отделен ДМА се отчита по преоценена стойност, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

ДМА се отписват от баланса при продажба или когато активът бъде окончателно изведен от употреба.

Печалбите и загубите от отписването на активите се отчитат както следва:

- при продажба - разликата между нетния приход от продажбата и балансовата стойност се отчита като печалба/загуба/
- при замяна с други активи - не се отчита печалба/загуба/
- при трансформиране в стока с цел продажба - по балансова стойност

Когато даден актив е изведен временно от употреба, разходите за определен период се отчитат като текущи разходи за периода през който са възникнали.

Когато се отписва преоценен актив резервът, създаден от последващи оценкО|7от5нася като неразпределена печалба.

3. Нематериални активи (НА)

Активите се признават за нематериални активи, ако отговарят на следните условия:

- отговарят на определението на НА в т.2 от НСС 38 Нематериални активи
- при придобиването му актива може надеждно да се изчисли
- от използването на актива се очакват икономически изгоди, доказани с:

а) възможност ефективно да изпълнява функционалната си роля в съответствие с

намерението на дружеството относно употребата му;

Нематериален актив се отписва по балансовата му стойност при окончателно извеждане от употреба.

Когато даден актив е изведен временно от употреба, разходите за определен период се отчитат като текущи разходи за периода през който са възникнали.

4. Материални запаси

При потребление, материалните запаси се отписват чрез прилагане на метода на средно претеглената стойност в съответствие разпоредбите на чл.16 от ЗСч. и НСС 2 Отчитане на стоково- материалните запаси, т.9.2.6.

5. Амортизации

В съответствие с изискванията на чл. 15 от ЗСч и НСС 4 Отчитане на амортизациите се начисляват амортизации на амортизируемите дълготрайни материални и нематериални активи в съответствие с разработеният от счетоводството и утвърден от ръководството на дружеството счетоводен амортизационен план и данъчен амортизационен план за всички амортизируеми дълготрайни материални и нематериални активи.

Амортизируем е дълготраен материален или нематериален актив, който:

- се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период
- има ограничен срок на годност
- се държи за административни цели, за отдаване под наем на други лица или за целите на производството или доставката на стоки и услуги

При начисляване на амортизациите на дълготрайните активи се прилагат следните срокове и методи при съблюдаване разпоредбите на ЗКПО.

Начисляване и отчитане на амортизациите:

-Начисляването на амортизацията в счетоводния амортизационен план започва от месеца следващ месеца, в който активите са придобити и въведени в употреба /това се отнася за всички групи активи/

-Начисляването на амортизацията в данъчния амортизационен план започва от месеца, в който активите са придобити и въведени в употреба /това се отнася за всички групи активи/

-Начислената амортизация се отчита като разход и като коректив за срока на ползване на Активите

-При изваждане на амортизуем актив от употреба отчетената амортизация се отразява счетоводно в намаление на отчетната стойност на актива

Срокът на ползване на амортизируемите дълготрайни материални и нематериални активи се определя в зависимост от специфичните характеристики на всеки актив или група активи при съблюдаване разпоредбите на т. 3 от НСС 4 Отчитане на амортизациите.

III. Документи и документооборот

За документиране на цялостната дейност и движението на имуществото на дружеството се ползват първични и вторични счетоводни документи, съдържащи изискуемите в чл. 7 от ЗСч реквизити.

При съставянето, обработването и съхранението на счетоводните документи се спазват правилата, регламентирани в глава втора на Закона за счетоводство.

IV. Индивидуален сметкоплан

В индивидуалния сметкоплан на дружеството сметките са подредени в раздели и групи.

В съответствие с потребностите от диференцирана информация за финансово-счетоводния анализ и оперативното управление към синтетичните сметки се водят аналитични сметки.

V. Класификация на разходите

Основните разходи се отчитат чрез група 60 Разходи по икономически елементи и в съответствие с разпоредбите на чл. 17 от ЗСч.

VI. **Източници на приходи**

Счетоводното третиране на приходите от стопанска дейност и признаването им е организирано и се осъществява в съответствие разпоредбите на НСС 11 – Договори за строителство.

VII. Общи постановки

Счетоводният баланс и Отчетът за приходите и разходите се съставят, съгласно приложения № 1 и № 2 към НСС 1 "Представяне на финансови отчети".

Счетоводната политика може текущо (през годината) да се коригира и допълва при следните обстоятелства:

- при промяна на действащото счетоводно и данъчно законодателство;
- при изискване на контролните органи;
- при обоснована необходимост (с цел подобряване качеството на получаваната информация);
- при разширяване на обема и вида на дейността и други съществени причини;

При възникване на обстоятелство, изискващо промяна на счетоводната политика, управителят съвместно със счетоводителят, преценяват нововъзникналите обстоятелства и предлагат промяна на счетоводната политика.

Управител: